

МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Забезпечення високої якості підготовки фахівців в системі середньої професійної освіти є однією з найактуальніших науково-теоретичних і практичних проблем. Нині середня професійна освіта здійснює перехід на компетентності, які дозволяють визначити відповідність працівника вимогам робочого місця.

Загальна компетентність людини розвивається через систему компетенцій. Так в основу формування загальної компетентнісної моделі випускника середнього професійного учбового закладу лягає такий результат освіти, як ключові компетентності, такі, що виражаються в оволодінні студентом, визначеним набором способів діяльності. Оволодіваючи яким-небудь видом діяльності, студент отримує досвід інтеграції різних результатів освіти (знань, умінь, навичок, цінностей і т. д.) і постановки мети, а набір освоєваних способів діяльності повинен бути соціально затребуваним і дозволяти студентові бути адекватним до типових ситуацій. Такий набір є предметом запиту роботодавців і може корегуватися у зв'язку зі зміною соціально-економічної ситуації [1, с. 3].

Ключові компетентності багатofункціональні, надпредметні і багатомірні, ґрунтуються на властивостях людини і проявляються у визначених способах поведінки, яка спирається на його психологічні якості, включає широкий практичний контекст з високою мірою універсальності. Оволодіння ними дозволяє вирішувати самі різні проблеми в повсякденному, професійному, соціальному житті.

Нами були виділені такі ключові соціальні компетентності, як здатність орієнтуватися в соціально-економічних умовах виробництва; уміння міжособистісної взаємодії; свідомість і розуміння групових (колективних) цінностей; здатність до з'єднання особистих інтересів з громадськими; готовність до взаємодопомоги; комунікативна компетенція; культура мовлення і спілкування; культура поведінки; правова культура; політична письменність; здатність до взаєморозуміння [2].

Отже, випускник, що засвоїв навчальну програму кваліфікаційного фахівця, повинен характеризуватися: ключовими компетентностями; загально професійними компетентностями; спеціальними компетентностями або професійно-функціональними знаннями і уміннями, які забезпечують прив'язку до конкретного об'єкту, предмета праці. Вони забезпечують конкретизацію загально професійних компетенцій.

Якість підготовки випускників технікумів може оцінюватися у відповідності з конкретними компетентностними показниками. Для цього

існують підсумкові кваліфікаційні випробування у вигляді підсумкового державного іспиту.

Проте для оцінки якості підготовки випускників у рамках компетентнісної моделі оцінні засоби мають бути доповнені інструментами, які дозволяють визначити готовність випускника здійснювати ті чи інші види професійної діяльності.

Для об'єктивної і комплексної оцінки якості підготовки випускників технікуму необхідно:

- застосовувати рейтингову оцінку в процесі використання кожного підсумкового оцінного засобу;

- притягати для участі в підсумковій атестації викладачів і фахівців з інших ВНЗ і науково-дослідницьких організацій, представників органів управління освітою, педагогічної громадськості та інших соціальних партнерів [4].

Рекомендованими критеріями для оцінки якості підготовки випускників на підсумковому державному іспиті являються наступні: володіння інформацією і уміннями у рамках предметної області знання; здатність вирішувати навчальні (змодельовані) проблеми професійної діяльності; якість відповідей на додаткові питання; комунікативні уміння і навички.

Таким чином, компетентність як складна і об'ємна якість особи практично не піддається прямій діагностиці в ході випробувань у формі предметних або навіть міждисциплінарних екзаменів. В той же час окремі її компоненти, в першу чергу пов'язані зі знаннями і окремими професійними уміннями, можуть бути діагностовано. Особливу трудність в оцінці компетентності випускника викликає та обставина, що для цього необхідно мати відомості про успішність його діяльності в професійній сфері, з якою, як правило, він ще не стикався. Державні атестаційні комісії вимушені виносити ухвалу про професійну і соціально-особисту компетентність випускника за результатами складання іспиту.

Список використаних джерел:

1. Зимняя И. А. Ключевые компетенции – новая парадигма результата образования // Высшее образование сегодня. – 2003. – № 5. – С. 34–42.
2. Маркова А. К. Психологический анализ профессиональной компетентности учителя. // Советская педагогика. – 1990. – № 8. – С. 82–88.
3. Татур Ю. Г. Компетентность в структуре модели качества подготовки специалиста // Высшее образование сегодня. – 2004. № 3. – С. 20–26.
4. Фролов Ю. В. Экономика знаний и проблемы образования // Вестник Московского городского педагогического университета. – 2002. – № 2 (3). – С. 148–155.